

Cod ECLI ECLI:RO:CATIM:2023:010.000149

R O M Ȃ N I A

OPERATOR 2928

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA

SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1223/59/2022

SENTINȚA CIVILĂ NR. 149

Ședința publică din 28.03.2023

Instanța alcătuită din:

PREȘEDINTE: RAMONA MARIA GLIGA

GREFIER: ANCA GIANINA SAVU

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamantul Leontiu Marius Sebastian în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și intervenienții Alexa Liviu Doru Alin și S.C. Pagina Ciudatului S.R.L., având ca obiect – *anulare act administrativ*.

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul din 21.03.2023, potrivit căreia instanța a amânat pronunțarea cauzei la data de 28.03.2023, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Se constată depuse la dosar, prin registratura instanței, la data de 24.03.2023 concluzii scrise din partea reclamantului.

C U R T E A

Deliberând asupra acțiunii de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara la data de 12.12.2022, sub nr.1223/59/2022, reclamantul Leontiu Marius Sebastian a solicitat în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună, în principal, admiterea contestației, formulată împotriva Hotărârii nr. 838 din 19.10.2022 a CNCD din dosar 1024/2021 Petiția nr. 9652/21.12.2021 comunicată la 29.11.2022 și trimiterea cauzei spre rejudecare CNCD stabilind că asemenea afirmații nu sunt acoperite de art. 10 CEDO, în subsidiar, rejudecând, admiterea contestației și dispunerea amenzii față de numitul Alexa Liviu Doru Alin într-un quantum maxim având în vedere numărul de peste 40 de website-uri unde articolul a apărut, precum și timpul de afișare.

În motivare, a arătat reclamantul că în fapt și în drept afirmațiile numitului Alexa Liviu Doru Alin nu sunt acoperite de art. 10 din Convenția EDO, contrar celor reținute de CNCD, că, potrivit art. 30 Constituție al. (6) „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”, respectiv că CNCD a invocat o imunitate a jurnaliștilor neprevăzută de niciun act normativ.

A mai făcut referire reclamantul la alin. 8 al art. 30 din Constituție „Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii.”

De aceea, conchide în sensul că afirmațiile numitului Alexa Liviu Doru Alin, precum: *infractorul din imagine, țepar originar din Timișoara, aciuat acum cațiva ani la Cluj, deșeu uman, schizofrenia lui morala, infractorul Leontiu, infractor sadea, mentalitatea de hoit împuțit, bolnav, escrocul, impotentul, impotent mintal, a fost căsătorit la un moment dat și nu a consumat relația, fiindcă nu îi mergea trotineta, așa ca fata l-a părăsit, pârniașului Leontiu, escrocul făcut la dementa senila combinata cu escrocheria, debil mintal, un infractor care a făcut parnaie multa, infractorul debil mintal și-a inventat o biserica unde cică e prezbiter reverend*, nu sunt acoperite și nici scuzate de art. 10 din Convenție, dreptul la

exprimare al lui Alexa Liviu Doru Alin nefiind prioritar drepturilor sale la imagine, la credință sau demnitate.

Pârâțul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu a formulat întâmpinare, însă a depus la dosar **note scrise** solicitând, pe cale de excepție, respingerea acțiunii ca inadmisibilă pentru nerespectarea de către reclamant a consorțiului procesual obligatoriu, iar, pe fond, ca neîntemeiată.

Inadmisibilitatea acțiunii a fost motivată prin prisma prevederilor art. 78 alin.2 Cod Procedură Civilă și ale art. 16 ind.1 din Legea nr. 554/2004, întrucât reclamantul a înțeles să împrucesueze doar emitentul actului atacat, fără a chema în judecată și părțile reclamate în procedura administrativ jurisdicțională desfășurată în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării și anume pe Alexa Liviu Dom Alin, respectiv S.C. Pagina Ciudatului SRL.

A mai solicitat intimatul a se verifica îndeplinirea de către reclamant a obligației timbrajului judiciar prin prisma dispozițiilor O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru și ale Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.

Iar, pe fond, a arătat că se impune respingerea acțiunii, întrucât Colegiul director a conchis că afirmațiile din postările supuse analizei sunt protejate de art. 10 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În drept, au fost invocate prevederile art. 78 alin.2. art. 205 - 208 Cod procedură civilă, art. 16 ind. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ; art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, ale O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, precum și pe celelalte prevederi invocate.

La termenul de judecată din 31.01.2023 Curtea a prorogată excepția inadmisibilității acțiunii pentru ca reclamantul să precizeze dacă înțelege să cheme în judecată persoanele reclamate **Alexa Liviu Doru Alin și S.C. Pagina Ciudatului S.R.L.**, iar în ședința publică din 28.02.2023, în temeiul disp. art. 16 ind. 1 din Legea nr. 554/2004 coroborate cu prevederile art. 78 alin. 2 C. proc. civ., luând act de manifestarea de voință a reclamantului, instanța a dispus introducerea în cauză, în calitate de intervenienți forțați a lui **Alexa Liviu Doru Alin și S.C. Pagina Ciudatului S.R.L.**

Intervenienții Alexa Liviu Doru Alin și S.C. Pagina Ciudatului S.R.L. au depus întâmpinare, prin care, pe cale de excepție, au solicitat să se constate insuficiența timbrare a cererii introductive prin raportare la prevederile art. 16 din OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru și, pe cale de consecință să se anuleze cererea de chemare în judecată; în ceea ce privește petitul privind trimiterea spre rejudecare CNCD, stabilindu-se ca asemenea afirmații nu sunt acoperite de art. 10 CEDO, respingerea lui ca inadmisibil împreună cu cererile care sunt în strânsă legătură cu acest petit; pe fond, respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind nefondată.

În apărare, asupra situației de fapt, intervenienții au arătat că în anul 2013 reclamantul a fost condamnat la închisoare cu executare pentru înșelăciune, deoarece a vândut apartamente într-un bloc inexistent între anii 2005-2008, astfel cum rezulta din comunicatul aflat pe site-ul Direcției Naționale Anticorupție publicat în anul 2013.

După ce a fost eliberat, reclamantul l-a căutat prin intermediul rețelelor de socializare și prin mesaje pe telefon cerându-i amenințător să ștergă orice mențiuni care se referă la infracțiunile săvârșite, nefiind singurul amenințat.

Ulterior, deși cunoștea ca deține domeniul ziardecluj.ro, reclamantul a achiziționat domeniul ziardecluj.eu, profitând de aceeași denumire și continuând să utilizeze un domeniu și să publice articole sub denumirea Ziar de Cluj, deși acest lucru aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală.

Cât privește inadmisibilitatea petitului privind trimiterea spre rejudecare CNCD stabilit ca asemenea afirmații nu sunt acoperite de art. 10 CEDO și a solicitărilor subsecvente acestui petit, au învederat intervenienții că un asemenea capăt de cerere nu este reglementat de prevederile legale, iar, în subsidiar, consideră solicitarea ca nefiind întemeiată, corect stabilind

CNCD că nu există o situație de discriminare, fiind aplicabile prevederile art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, deoarece publicarea articolelor a fost făcută cu respectarea regulilor jurnalistice, într-un mod obiectiv și neutru, în concordanță cu realitatea și cu bună credință.

Reclamantul a formulat și concluzii scrise.

Sub aspect probator a fost încuviințată proba cu înscrisurile de la dosar.

Acțiunea a fost corect timbrată cu suma de 50 lei, excepția netimbrării fiind respinsă, pentru acest motiv, ca neîntemeiată.

Analizând actele și lucrările dosarului prin raportare la dispozițiile legale incidente, Curtea reține următoarele:

În fapt,

CNCD a fost sesizat de reclamant cu privire conținutul și mesajele transmise de intervenienți prin intermediul a peste 32 de website-uri, ce îi aduc atingere demnității, solicitând impunerea sechestrului asigurator asupra tuturor sumelor de bani ale SC Pagina Ciudatului SRL, precum și daune morale și materiale în cuantum de 300.000 euro.

Prin Hotărârea nr. 638/19.10.2022, CNCD a admis excepția necompetenței materiale în ceea ce privește impunerea sechestrului asigurator asupra tuturor sumelor de bani ale SC Pagina Ciudatului SRL, precum și în ceea ce privește acordarea daunelor morale sau materiale, iar la punctul al doilea a decis că aspectele sesizate întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, multiplă, bazată pe două criterii, dar a constatat și că afirmațiile care formează obiectul petiției sunt protejate prin art. 10 al Convenției.

Reclamantul consideră că Hotărârea CNCD ar fi fost emisă cu încălcarea dispozițiilor 30 alin. 6 din Constituție, solicitând reanalizarea faptelor, cu înlăturarea concluziei privitoare la incidența art. 10 din Convenția EDO și cu consecința amendării intervenienților.

Curtea consideră că acțiunea reclamantului este întemeiată în parte pentru considerentele ce succed:

După cum însuși Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a reținut, faptele intervenienților, constând în utilizarea în cadrul articolelor publicate, la adresa reclamantului, a unui limbaj conținând expresii precum: *deșeu uman, infractor sadea, cu mentalitate de hoț împuțit, impotent mintal, pârniaș, escrocul făcut la demență senilă combinată cu escrocherie, debil mintal, considerând că numele Leontiuc duhnește a infracțiuni, cultul al cărui pastor este, o biserică inventată de un debil mintal*, în contextul în care reclamantul a fost condamnat penal în anul 2013 și eliberat condiționat în anul 2019, respectiv este pastor al Grupării Religioase Biserica Protestantă Evanghelică, **reprezintă discriminare**, întrucât creează o deosebire pe bază de statut juridic (persoană condamnată penal) și convingere (apartenența la un cult) care are ca scop și efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței și exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la demnitate.

Dar, spre deosebire de concluzia expusă de Consiliu la punctul al doilea al hotărârii, instanța constată că faptele persoanelor reclamate nu sunt acoperite de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după cum urmează:

Drept esențial într-o societate democratică, libertatea de exprimare reglementată de art. 10 parag. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - *Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare* - nu poate fi exercitată dincolo de orice limite. Ca orice altă libertate socială, ea presupune luarea în considerare a unor interese de ordin general, precum și a unor interese de ordin personal, limitări prevăzute de art. 10 parag. 2 al Convenției Europene a Drepturilor Omului - *Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.*

Lecturând dispozițiile cuprinse în art. 10 paragraf. 2 se impune a se observa că: exercițiul libertății de exprimare presupune „îndatoriri și responsabilități”, că exercițiul ei poate fi supus unor „formalități, condiții, restricții sau sancțiuni”, ceea ce semnifică recunoașterea posibilității pentru stat de a exercita anumite „ingerințe” în exercițiul acestei libertăți, dar și că ingerința trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică, condiție prin prisma căreia instanța europeană apreciază proporționalitatea ingerinței cu scopul urmărit prin producerea ei. Iar „scopul urmărit” este dat de interesele de ordin general și de cele individuale prevăzute de paragraf. 2 al art. 10 amintit mai sus.

În cauză, părțile reclamate se pretind a fi jurnaliști, acționând în această calitate, ca atare își asumă „îndatoriri și responsabilități” a căror întindere diferă în funcție de situația concretă și de procedeele tehnice utilizate.

De asemenea, trebuie avut în vedere că libertatea lor de exprimare este condiționată aducerii la cunoștința publicului a unor informații utile, necesare, chiar esențiale și care, atunci când aduc atingere demnității umane, trebuie să poată fi justificate într-o societate democratică și proporționale scopului de atins, buna-credință fiind elementul fundamental în analiza comportamentului acestora.

Astfel, chiar dacă însăși Curtea Europeană a recunoscut presei un anumit grad de exagerare sau provocare – *hotărârea din 26 aprilie 1995, în cauza Prager și Oberschlick c. Austria, par. 38, hotărârea din 28 septembrie 2000, în cauza Lopez Gomes Da Silva c. Portugalia, par. 34*, acesta merge doar până la limbajul ofensiv utilizat în mod gratuit – *hotărârea din 6 februarie 2001, în cauza Tammer c. Estonia, par. 67*.

Mai mult, în jurisprudența recentă s-a produs o schimbare a opticii CEDO cu privire la raportul dintre protecția libertății presei, pe de o parte și protecția reputației altor persoane, pe de altă parte, având ca bază faptul că activitatea de presă presupune o serie de „îndatoriri și responsabilități”, interpretate în cauza *Fressoz et Roire c. Franța, par. 52, hotărârea din 21 ianuarie 1999*, astfel încât nu poate fi invocată în detrimentul reputației persoanelor decât dacă se face dovada acțiunii cu bună-credință în vederea furnizării către public a unor informații exacte și cu respectarea deontologiei profesionale – *hotărârea din 30 martie 2004, în cauza Radio France c. Franța, par. 37*. Și în *hotărârea din 20 mai 1999, Bladet Tromsø c. Norvegia, par. 65*, Curtea Europeană a făcut trimitere la obligația de bună-credință a jurnaliștilor în prezentarea problemelor de interes general, astfel încât informațiile oferite să fie credibile și cu respectarea deontologiei profesionale.

În concret, în speță, Curtea constată că autorii discursului au acționat în calitate de jurnaliști, iar din această postură, mesajul transmis trebuie să servească interesului general, să contribuie la dezbaterrea unor probleme de ordin general, să servească unui obiectiv social, în caz contrar constatându-se incompatibilitatea cu garanțiile cuprinse în art. 10 din Convenție (CEDO, *hotărârea din 17 decembrie 2004, în cauza Cumpănă și Mazăre c. României - articolele de presă trebuie să constituie un mijloc de realizare a informării serioase a persoanelor, numai în acest caz nefiind justificată limitarea exercițiului libertății de exprimare pentru protejarea intereselor altor persoane*).

De asemenea, nu trebuie uitat că sunt mai extinse limitele în care poate fi exercitată critica oamenilor politici, a unor persoane publice, spre deosebire de particularii obișnuiți. În cauză, persoanele reclamate, au folosit la adresa reclamantului o serie de insulte care în mod evident aduc atingere demnității acestuia din urmă, *deșeu uman, infractor sadea, cu mentalitate de hoț împuțit, impotent mintal, pârăniș, escrocul făcut la demență senilă combinată cu escrocherie, debil mintal, numele Leontiu duhnește a infraționi, debil mintal*. Dar, despre reclamant nu se poate pretinde că este o persoană publică, pentru a lărgi limitele libertății de exprimare la adresa faptelor sale.

Este adevărat că în anul 2013 a fost găsit vinovat și condamnat penal pentru săvârșirea unei infrațiuni, dar acest aspect nu justifică virulența limbajului și a invectivelor folosite de intervenienți la un moment ulterior, după anul 2019, când, de altfel, acesta a și fost liberat condiționat. Nu se pune problema, așadar, a furnizării vreunor informații ce mai erau necesare colectivității locale, iar inexistența scopului mesajului se circumscrie situației ce nu mai este protejată de art. 10.

Că intervenienții folosesc un limbaj ce iese din sfera libertății de exprimare rezultă cu evidență și din împrejurarea că și în fața CNCD au recurs la alte caracterizări, care sunt de natură a aduce atingere demnității umane: „(...) Leontiu este un sectar cu probleme penale care a adunat o haită de 30 de rătăciți pe care îi minte că este pastor și că, cel mai important, acum 14 ani, când comitea infraționile care au dus la condamnarea sa la închisoare cu executare, se folosea de false haine preoțești și de false denominări de rituri religioase, ca și acum, ca să fraierească naivii și să îi includă în planurile sale de înșelăciune”. Aceasta în condițiile în care Curtea ce a rejudecat dosarul în care reclamantul era cercetat pentru săvârșirea infrațiunii de înșelăciune a conchis în sensul că „nu s-a dovedit că această calitate, de episcop, a inculpatului Leontiu Marius Sebastian a fost determinantă la

încheierea ante-contractelor de vânzare-cumpărare cu părțile vătămate”. Mai mult, la acel moment, ca și în prezent, reclamantul era desemnat ca pastor și preot al grupării religioase „Biserica Protestantă Evanghelică Luterană Sinodul Valdeean”, grupare recunoscută în România, conform Legii nr. 489/2006, aspect reținut în aceeași hotărâre. Ca atare, nu se justifică referirile la *o biserică inventată de un debil mintal*, informația nefiind nici necesară, nici actuală și nici furnizată cu bună-credință.

Pentru aceste considerente, Curtea va admite în parte acțiunea formulată de reclamant și va anula în parte Hotărârea nr. 838/19.10.2022 pronunțată de CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII, respectiv în ceea ce privește constatarea de la punctul 2 „afirmațiile care formează obiectul petiției sunt protejate prin art. 10 al Convenției” și considerentele ce au fundamentat această soluție.

Ca urmare a prezentei hotărâri, revine Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să procedeze în sensul art. 20 lin. 2 din OG nr. 137/2000 „Prin cererea introdusă potrivit alin. (1), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite *înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării*”, nefiind admisibil ca instanța să dispună direct amendarea intervenienților, o asemenea măsură intrând tot în competența intimatului.

În baza art. 453 alin. 1 C. proc. civ., vor fi obligați intervenienții la plata sumei de 50 lei, cheltuieli de judecată, către reclamant, constând în taxa judiciară de timbru.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul LEONTIUC MARIUS SEBASTIAN, având CNP 1790703354773, cu domiciliul în Timișoara, str. Eugen Pop, Bl. E 10 Sc. B, Et. 2, Ap. 5, jud. Timiș în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII, cu sediul în București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1 - 3, Sector 1 și intervenienții ALEXA LIVIU DORU ALIN, având CNP 1790531060765, cu domiciliul în Mun. Cluj-Napoca, str. Ion Meșter, nr. 10, ap. 36, jud. Cluj, și S.C. PAGINA CIUDATULUI S.R.L., cu sediul în Cluj-Napoca, Strada Lunetei nr. 9, jud. Cluj, înregistrată în Registrul Comerțului sub nr. (12/2205/2014 și având Cod Unic de Identificare 33399073.

Anulează în parte Hotărârea nr. 838/19.10.2022 pronunțată de CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII, respectiv în ceea ce privește constatarea de la punctul 2 „afirmațiile care formează obiectul petiției sunt protejate prin art. 10 al Convenției” și considerentele ce au fundamentat această soluție.

Obligă intervenienții la plata sumei de 50 lei, cheltuieli de judecată, către reclamant.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel Timișoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, astăzi, 28.03.2023.

**PREȘEDINTE,
RAMONA MARIA GLIGA**

**GREFIER,
ANCA GIANINA SAVU**

Red. RMG. – 19.04.2023
Tehnored. A.G.S. – 19.04.2023
6 expl/SM-emis 4 com